

Spejdernes Magasin

47. årgang nr. 3

Marts 1963

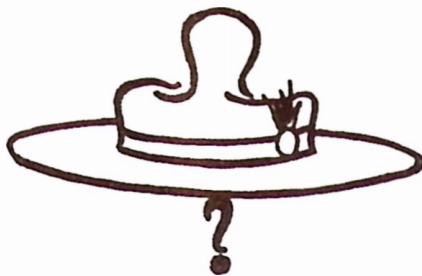

Så kommer vi til den tredje primus motor blandt ulveførertræningsfolket (efter Fox og Inger Norgaard) — nemlig Cille, der er leder af påske-kursus på Antvorskov højskole ved Slagelse.

Cille er østjyde — og er selvfølgelig ikke døbt Cille, men det er lettest at sige så, og desuden ved faktisk alle, hvem hun er, når hun kaldes det — selv postbudet i Skanderborg, hvor hun bor.

Cille har bl. a. et valgsprog, der lyder: »Den dårlige ulv praler, den gode ulv behøver det ikke«. Af den grund kan der derfor kun i store træk fortælles om hende. Såvidt vides, blev hun engang i 40-erne overtalt til at blive flokfører i Ullerslev (det er på Fyn), hvilket hun klarede så fint og dygtigt, at man medaljerede hende med korpsets fortjenstmedalje hængende i et smukt rødt-hvidt ordensbånd — dog ikke med ret til at bære samme mere, thi det er forældet!

I 1946 — måske 47 — flyttede Cille til Skanderborg, hvor hun blev flokassistent i 1. Skanderborg flok, og hvor Ejer Baunehøj division flux

for hende naturlige måde at få sin ulvevisdom overført til andre.

Nu er hun fratrådt som flokfører, — og for at holde sig i form har hun nu kun hvervene som: divisionsulveleder — leder af Antvorskov-kursus — en enkelt gang udvidet yderligere med et sommerhusmødre-primi-kursus på Colledruphus — otte dage på Hylkedam

Vi præsenterer CILLE

hver sommer — diverse instruktør-jobs fra Ålborg til Gram og fra Amager til Varde.

Det skulle jo også være nok til at holde selv den bedste i ånde.

Betty.

370.000 kroner blev resultatet af »SPEJDERHJÆLPEN 1962«

og heraf indtjente vi indenfor vort korps kr. 97.691,44.

På tre år har vi nu indtjent 1 million kroner til hjælp for syge, nødlidende og vanskeligt stillede børn, og dermed har vi vist, at danske spejdere virkelig kan yde en indsats, der har betydning for andre.

Af 1962's beløb vil 300.000 kr. blive anvendt til bekæmpelse af spedalskheden, mens restbeløbet anvendes til hjælp for særligt dårligt stillede børn i Danmark og til algerske flygtningebørn.

Arbejdet for bekæmpelse af spedalskheden blandt børnene i Sriakulam-distriktet i Indien går støt fremad. Mere end 6.000 patienter er

(fortsættes side 45)

UNDER SPEJDERHATTEN

snuppede hende til DAU (divisionsassistent for ulvearbejdet). — Lidt senere blev hun flokfører for 2. Skanderborg flok.

Omkring 1950 blev Cille Gilwell-spejder — blå bande, hvorefter Strix (der dengang var korpsets ulveleder) indlemmede hende i sit påskekursus som instruktør. — Da Strix trak sig tilbage overtog Cille

så kurset pr. 1957. Det er derfor, hun har tre perler på sin Gilwell-snøre.

Dette er imidlertid langt fra nok til at holde Cille beskæftiget, og hun medvirker derfor også til, at det årlige Gilwell-kursus for ulveførere på Hylkedam afvikles på bedste måde. Hertil anvender hun bl. a. sin sorte Volvo — samt den

I dette nummer:

Forsidebilledet stammer fra et primitivt kursus sidste år i påsken. Er det DIN tur til at komme med i år?

Under spejderhatten	42	Går det i fisk for dig? Artikelserie	
Spejderhjælpen	42	om lejrarbejder	50
Landsskovmandsturneringen	43	På forårstur i kirkeland	50
Primitive kurser	44	Skovmænd: Lav et målebordsblad ..	54
På togt med Noona Dan: Til dansefest		Ulve-kryds-og-lværs	56
på New Britain	46	Handsken er kastet	57
En dag med skovfoged Sørensen	48	Spejderlidende	58
		Æressiden	59

LANDSSKOVMANDS-TURNERINGEN 1963

SKOVMÆND!

Landsskovmandsturneringen står for døren. Den 1. marts begynder vi, og du vil på denne side finde de nødvendige oplysninger.

Hvem kan være med?

Det kan alle skovmænd, der er fyldt 16 år, men ikke 18 år den 1. maj 1963. Turneringen foregår i 2-mandshold, så man danner makkerskab indenfor skovmandspatruljen. Hvis man er et ulige antal i skovmandspatruljen, kan I søge kontakt med nabotroppen. Er de i samme situation, så danner de to skovmænd, en fra hver trop, et 2-mandshold sammen.

Anmeldelse om deltagelse.

Gennem tropsførereren indsendes anmeldelse senest 1. april til divisionen (DC eller DASK). Af denne skal det fremgå, hvem der danner hold. For hver enkelt opføres navn, fødselsår og dag samt adresse og tropsnavn.

Hvorledes forløber turneringen?

Som tidligere meddelt, vil turneringen være opdelt i tre dele. Før-

ste del er *forturneringen*, der løber i tiden fra 1. marts til 1. august. Til denne skal nedenstående opgaver løses. Læs det godt igennem, så I kan lægge en fornuftig plan og dermed indpasse opgaverne i jeres skovmandspatruljes arbejde. Bemærk dog, at de to samlinger skal indsendes til bedømmelse den 15. maj. Herom vil der fremkomme nærmere i næste nummer af Spejdernes Magasin.

Forturneringen slutter med fire landsdelsturneringer, der afholdes i week-end'en 24.—25. august. Disse fire turneringer vil indeholde de samme opgaver, men afholdes fire forskellige steder i landet, og det vil blive den største turnering af den art, der hidtil er set herhjemme. De fire steder holdes endnu hemmelige, men det kan røbes, at lederne af disse landsdelsturneringer bliver divisionschefen for Grønland, *Erik Duch*, Nørresundby, — distriktschefen for Fyn, *Svend Buhl*, Odense, — divisionschefen for Svend Gønges division, *Poul Erik Johansen*, Næstved og distriktsassistent i

Frederiksborg Amts distrikt, *L. P. Helmer Jørgensen*, Hillerød.

Du vil i næste nummer af Spejdernes Magasin kunne læse, hvilken af de fire landsdelsturneringer du kommer til at deltage i.

Jeg vil gerne pointere, at resultaterne fra de løste opgaver sammenlægges med de resultater, som opnås ved landsdelsturneringerne. — Dette samlede resultat afgør så hvilke to-mandshold, der skal gå videre til *den afsluttende turnering*. Fra hvert af de fire steder i landet påregnes en deltagelse af 10 hold, således at den afsluttende del får en deltagelse af 40 hold. Denne del finder sted fra onsdag morgen den 16. oktober til søndag morgen den 20. oktober, altså i skolernes efterårsferie. Så nu ved du altså, hvad du skal i efterårsferien!!

Der er 2 år mellem hver landskovmandsturnering, så denne turnering bliver din eneste chance for at få del i den store oplevelse en sådan turnering er. Den er denne gang tilrettelagt således, at alle landets skovmænd får lejlighed til at være med i dysten, og det bliver en oplevelse. Snyd ikke dig selv for at være med, men få klaret tilmeldelsen med det samme til din tropsfører, og så gælder det om at komme i gang med opgaverne. Ud over det, der her er nævnt, vil det af hensyn til landsdelsturneringerne være vigtigt at sætte meget ind på lejrporten og orienteringen, der vil blive to vigtige områder af turneringen.

Så skal jeg ikke røbe mere denne gang. Korpset har sat sin hidtil største landsskovmandsturnering i gang — og det vigtigste: *DU* og din kammerat er med!

Skotte.

1. periode (1./3.—15./5.)

Pr. 2 Mandshold oprettes 1 stk. rapportbog (større kollegiehæfte). Bogen indbindes fantasifuldt.

(Hele forturneringen skal føres i denne).

Lav en *Fjersamling* med fjer fra indtil 25 forskellige danske vildtlevende fugle.

Lav en *samling af kviste* fra forskellige danskvoksende nåletræer (flest muligt).

Hike 1. Følg mælken vej fra ko til forbruger. Rapport, skitser og fotos.

De 2 samlinger indsendes den 15. maj.

2. periode (15./5.—1./8.)

Fremstil hver et eksemplar af turneringens emblem: 1 skovmandsdolk med skede, dolkens længde 5 cm. (Materialer: Metal, træ eller ben og læder).

Indtjen ved eget arbejde hver *kr. 30,00*, som kan anvendes til lejrkontingent, dersom I skulle kvalificere jer til den afsluttende turnering. Rapport, skitser evt. fotos.

Hike 2. Besøg en vandmølle. Skriv om møllens historie. Rapport, skitser og fotos.

PRIMITIVT — brandgodt — supert — eminent — største oplevelse siden 30-års krigen — vakse fyre, de gamle førere — indfrie de forventningerne; ja, det er kun nogle af de begejstrede udråb, som svirrer ved afskeden, når fem dages primitivt

kursus er slut 2. påskedag. Det falder som oftest meget svært at skilles fra alle de nye og gode kammerater, man der har fået. Tit ser man, at de venskaber, der i påskens løb er blevet knyttet mellem spejdere fra alle landets egne, varer i

mange år. De fælles oplevelser i den »primitive« patrulje og trop binder sammen, og når du vender hjem har du venner over hele landet.

RYKKER det ikke i dig? I år er det måske DIN tur til at opleve »suset fra de store skove«! Du har chancen (hvis du vel at mærke opfylder betingelserne på siden overfor) for deltagelse i et af korpsets primitive kursus, som afholdes forskellige steder rundt i kongeriget. Der er kursus i snart sagt hver eneste landsdel, så der skulle være nok at vælge imellem.

Korpset har sat alle sejl til for at gøre 1963 til den hidtil største førertræningspåske og venter nu bare på din tilmelding. Om pris m.m. samt om tilskud til dækning af en del af transportudgifterne kan du læse på næste side. Snak også med din TF om chancen for at få et yderligere tilskud fra tropskassen —.

IÅR er der seks kursus. De ledes alle af gamle, prøvede førertræningsfolk, som vil yde deres allerbedste, for at kursus kan blive endnu bedre end de foregående år. Hvert kursussted har sin natur og sit særpræg, men de

følger naturligvis alle det samme sæt af retningslinier, som er fastlagt af korpset. Tal med din TF og lad ham fortælle dig om oplevelserne på primitivt spejderfører-kursus.

MEN hvis der nu i jeres trop er flere skovmænd, som kan komme af sted, så lad være med at vælge det samme kursus. Fordel jer på de forskellige førertræningssteder, så I — og dermed troppen — kan få så mange impulser som muligt med hjem til det daglige arbejde. Assenbæk, Fjældstauan, Hylkedam, Rosenholt, Ryekol og Storedam hedder kursussteder-

ne. Læs mere på næste side og find ud af, hvor du kan tænke dig at komme.

IPÅSKEN afholdes samtidig — udover de her nævnte spejderfører-kursus — andre kursus for ulvefø-rere, rovere og tropsførere. Sidste år deltog ikke mindre end 634. Bliver det mon ny rekord i år?

TAG chancen. Vil du blive en stor oplevelse rigere? Så spring til og bliv i fem dage medlem af en rigtig spejderpatrulje, der deler ondt og godt med hinanden, knokler af sted på hejk og kappes i lege og kon-

kurrencer, alt i en atmosfære af godt humør og smittende arbejdslyst, selv når en forstående træthed melder sig mod aften.

INGEN skovmand bør snyde sig selv for den oplevelse, der her tilbydes ham. Men det er der sikkert heller ingen, som frivilligt vil risikere, hvis han bare har forhørt sig lidt hos tidligere års »kursister«.

VIL du være med til at svinge øksen ved træfældninger, være med til at bygge store pionerarbejder, der kan få enhver ingeniør til at blegne?

ER DER længere nogen tvivl? Du skal med. Også du skal sidde i kreds med spejderkammerater fra hele landet ved lejrålets varme og mærke venskabs bånd. Rykker det ikke i dine gamle skovmandsben? Op af lænestolen — hen til din TF efter anmeldelsesblanketten. Du vil ikke fortryde det.

KURSER

Hvem kan deltage?

Enhver skovmand, rover og fører, der ikke tidligere har været på kursus, kan deltage i spejder-primi, såfremt han er fyldt 17 år den første kursusdag.

Pris.

Kursusafgiften er kr. 30,00, som betales under kursus. Korpset godtgør $\frac{1}{3}$ af alle rejseudgifterne (billigste rejsemåde), og muligvis kan du så fra din tropskasse få et yderligere tilskud til transporten. Du kan selv vælge kursusstedet, (såfremt det da ikke allerede er overtegnet). Dette bør du benytte dig af til at tage på kursus et andet sted i landet, end hvor du normalt kommer, således at påsken »blander« korpsets skovmænd godt og skaber flest mulige nye kontakter.

Tidspunkt.

Kursus begynder skærtorsdag d. 11. april kl. 10.00 og afsluttes 2. påskedag så betids, at deltagerne kan nå tilbage til deres hjemby i løbet af eftermiddagen og aftenen. For Bornholmer-kursus gælder dog, at deltagerne først er tilbage med båden, der er i København tirsdag d. 16. april om morgenen. Det samme gælder for skovmænd, der deltager på Rosenholt, men benytter rutebåden Alborg-København.

Tilmelding.

Du kan få en anmeldelsesblanket hos din tropsfører. Den sendes til korpsskontoret, men skal gennem din TF og divisionschef. Blanketten skal være hos divisionen senest d. 11. marts.

Kursusstederne.

Assenbæk, tæt ved Varde. For første gang gennemføres et primikursus i Vestjylland, på en ny grund som vestjyske spejdere har fået stillet til rådighed af Sct. Georgsgilderne i Esbjerg og Varde. En dejlig grund med eget hus lige op til store skove.

Kursusleder: divisionschef Mogens Kring, Esbjerg.

Fjældstauan i Paradisbakkerne på Bornholm. Fjældstauan var Danmarks første vandrerhjem og ligger midt i et af Danmarks allersmukkeste områder med klipper, lyng, søer og skov. Der arrangeres buskørsel fra Rønne direkte til lejren for en billig penge.

Kursusleder: J. B. Skotte Hansen, leder af korpsets spejderarbejde.

Hylkedam ved Gelsted station på Vestfyn er korpsets største ejendom med 40 tdr. land gyvelbevoksede bakker, granplantager og lyngarealer. Hytten er velkendt fra adskillige korpssarrangementer, bl. a. de årlige Gilwell-kursus.

Kursusleder: divisionschef Poul Erik Jensen, Århus.

Rosenholt i Dronninglund Storskov nord for Ålborg er 11 tdr. land stort og ligger midt i et pragtfuldt terræn, der var rammen om den sidste landsskovmandsturnering. Rutebilkørsel arrangeres fra Ålborg.

Kursusleder: Peter Viggo Mørch, Fredericia.

Ryokol ved Gl. Rye (nærmeste station i Ry) er indviet i 1953. Her venter 25 tdr. land lyngbakker og det dejlige Himmelbjergterræn på kursisterne.

Kursusleder: kolonnechef Ole Berner, Fredericia.

Storedam pr. Allerød station ligger op til Tokkekøb heg, med de store nordsjællandske skove og søer lige i nærheden. Gilwellhytten er vel korpsets traditionsrigeste kursussted, hvor førertræningen grundlagdes.

Kursusleder: distriktschef Jørgen Christoffersen (»Stoffer«), København.

Poul Erik.

SPEJDERHJÆLPEN

(fortsat fra side 42).

under behandling, og vi har nu afsluttet uddannelsen af endnu et hold indiske medhjælpere, således at vi er klar til at åbne flere klinikker og derved tage flere angrebne under behandling. Vi har sat os som mål i 1963 at nå op på at behandle 15.000 patienter, og derfor er det af så stor betydning, at Spejderhjælpen fortsat kan støtte dette arbejde.

I skal senere høre, hvorledes arbejdet går på hospitalet og ude i klinikkerne i landsbyerne, men først og fremmest skal I have en varm tak for jeres storartede indsats for at hjælpe andre. Hver eneste ulv og spejder, der var med i Spejderhjælpen, har grund til at være glad og også lidt stolt over at være med i et så værdifuldt hjælpearbejde.

Den indiske sundhedsminister, som jeg besøgte kort før jul, var meget imponeret over, at danske spejdere på den måde hjælper så mange indiske børn, og hun — der selv er læge — bad mig hilse jer og sige jer tak.

Erik Østergaard.

SPEJDERHJÆLPEN

TIL DANSEFEST

hos en bjergstamme på New Britain

Under Noona Dan ekspeditionen kom vi både i kontakt med indfødte, der havde modtaget den højeste uddannelse og nu fungerede som læger, sagførere o.l. samt med indfødte, der den dag i dag omtrent lever det samme primitive liv, de alle dage har levet.

Dette sidste gjaldt i særlig grad den stamme af Baining-folket, hos hvem vi boede og arbejdede i tre uger. Deres landsby hedder Yalom og ligger i 1000 m højde. Efter ca. 15 års kontakt med mission og myndigheder er denne landsbys godt 400 indbyggere, der tilhører Baining-folket, nu kristne (methodister), og i en skole undervises der i regning og skrivning.

Bainingerne har været — og er vel stadig — meget krigeriske, især hvis de får mistanke om, at nogen lægger an på deres kvinder. Således blev 11 mænd fra Sepik på New Guinea, der for et års tid siden undervejs til Rabaul pessererede landsbyen Galaweit et par timers gang fra Yalom, koldblodigt slået ned og dræbt. En tolvte undslap og nåede frem til hovedstaden Rabaul, skønt

hans hoved næsten var skilt fra kroppen. Ved den efterfølgende retssag fik de formodede mordere tre års fængsel.

Behandler man Bainingerne ordentligt, er de imidlertid elskeligheden selv, venlige og samarbejdsvillige, og selv børnene værner sig hurtigt til at have hvide mænd boende i landsbyen.

Selv om vor hovedopgave var indsamling og undersøgelse af dyrene i skovene omkring Yalom, var både Nationalmuseet og Forhistorisk Museum i Århus stærkt interesserede i, at der købtes ind af de indfødtes ting, når lejlighed bød sig. Da vi derfor havde vundet befolkningens fortrolighed, begyndte vi forsigtigt at forhøre, om vi kunne købe nogle af deres brugsting. Vi begyndte med de flettede kurve, hvori kvinderne ved hjælp af en pandere:n slæber taro, yams og andre rod-knolde hjem fra markerne, samt de kunsthåndværks kvindeskorter, der består af et bælte af en opsplittet lian, der er viklet mange gange omkring hofterne og er farvet rødt af saften fra en rod, som tygges

med kalk og spytted på lianen, under bæltet bæres bagtil en vældig dusk af store, fint opsplittede og kunsthåndværks sammenknyttede blade, der ganske ligner tørret græs, og fortil sidder en lille bitte trekant af bregneblade, der fornyes hver dag; fortsat fra dette skørt er kvinderne nøgne.

Af husgeråd fik vi bl. a. vandbeholdere af tyk bambus og bark-»kogere«, d.v.s. cylindre af svær bark, hvori skiftevis lægges lag af glohede sten og de urter, der skal dampkoges.

FRA NOONA DAN- EKSPEDITIONEN

MAGASINET er stolt af, at kunne bringe den første artikel af TORBEN WOLFF, efter at han er blevet udnævnt til dr. phil.

Allerede efter den første uge havde vi gennem vor tolk begyndt at lufte muligheden for, at landsbyen foranstaltede en dans, en såkaldt sing-sing for os, og lovede dem til gengæld to poser salt og nogle af vore indsamlingsglas, der var i overskud. På deres anmodning skød vi også en del spraglede papegøjer, hvis fjer de sagde, de ville benytte. Men ærlig talt ventede vi os ikke noget særligt, da vi havde det indtryk, at deres kultur var fattig og enhver form for udsmykning lå dem fjernt. Men vi skulle blive anderledes belært!

Kort tid før vi skulle forlade Yalom, oprandt tidspunktet for den lovede sing-sing. Om morgenen samledes »orkestret« på en åben plads midt i landsbyen. Det bestod af en klynge kvinder, der i en ret varleret og beundringsværdig taktfast rytme hamrede takten med hule bambusrør mod plader af de store støtterødder (brædtrødderne) fra urskovens kæmpetræer. Musikken ledsagedes af drævende korsange,

På jagt efter papegøjer og kokoduer til fjerprydelse.

Nogle deltagere i nattens ildans.

hvoraf en bestod i en opremsning af navnene på omliggende bjerge, en anden af navnene på landsbyer o.s.v.

Lidt efter lidt dukkede de fem fantastisk prydede dansere op. De var sværtet kulsorte med trækul, bemalet i ansigtet og behængt med palmeblade. Mellem benene bar de en ret stor trekant beklædt med hjemmelavet basttøj (også kaldet tapa); den endte fortil i mavehøjde med en flot roset af kasuarfjer, midt i prydet med hoved og vinger af en spraglet papegøje eller med en farverig frugt. Bagtil forlængedes trekanten i en tyk, godt 1 m lang stav, pragtfuld udsmykket med kranse af forskelligt farvede fjer, endnu en kasuarfjerroset, og øverst med en krans af kakaduens hvidgule nakkefjer. I forlængelse af denne stav sad en 4—5 m lang stok, omviklet med tapa og prydet med parvis anbragte, farvestrålende fjer af forskellige papegøjer m.m.

Og det utrolige var, at hele denne vippende og tunge genstand blev båret af en tyk, spundet snor, der ved hjælp af de tilspidsede kasuar-

knogler var ført ind gennem dansernes rygskind lige over lænden!

Inden de fem mænd nåede ind på dansepladsen, stillede de op på linie stadig dansende i takt til rytmen fra bambusrørerne. Et par ældgamle kvinder trådte frem og løste for en dusk af brede blade, som hver danser bar i hånden, og som indtil da var bundet sammen i form af en knop. Forklaringen herpå er, at den lange danseprydelse laves ude i urskoven i dybeste hemmelighed, og ingen kvinde må overvære fremstillingen. Løsningen af knoppen er en symbolsk handling for at markere, at

alt nu er åbent for beskuelse. —

Danserne påbegyndte nu en dans med ejendommelige glidende trin omkring de syngende og trommende kvinder — de glidende bevægelser sikkert betinget af, at smerten ved at bære den lange stang utvivlsomt voksede i takt med dennes vippen. De to yngste dansere havde et ret forpint udtryk i ansigtet, hvad ingen kan fortænke dem i, mens de øvrige tre bar den sikkert frygtelige smerte med stoisk ro.

Den anden dans kaldtes ildansen. Den finder sted om natten og skal afsluttes inden solopgang. Alle danserne er mænd eller drenge. De fleste af de voksne skal forestille mænd, de øvrige kvinder eller pi-

»Musikken« bestod af hamron med bambusrør.

ger. Alle er — ligesom spyddanserne — sværtet og pyntet med palmeblade. Hver af dem bar på hovedet en maske, fremstillet af et kunstfærdigt netværk af grene, hvorover der var spændt tapa, der var smukt bemalet med røde, blå og sorte farver. Maskerne var indtil 1 m store, en enkelt forestillede en skildpadde, andre havde form af fugle (efter sigende kasuaren), men de fleste var sære fantasifostre.

Musikken leveredes af de samme bambusrør som ved spyddansen, men det var mænd, der hamrede og sang, og melodi og takt var anderledes og hurtigere, helt op til 5—6 slag i sekundet. Det må have været umenneskeligt anstrengende for disse 10—12 mænd at køre på hele natten næsten uden ophold.

Dansen foregik omkring et stort bål, som danserne gjorde deres bedste for til stadighed at splitte ad ved barfodede at hoppe ind i det og sparke de brændende trækævler til alle sider, så bålpasserne møjsommeligt måtte samle dem igen (med de bare næver). Vi fik senere oplyst, at det gjorde ikke ondt — hvordan det så går til .... En enkelt gang snublede en danser midt inde i bålet og må have brændt sig slemt, idet han bagefter havde umiskendelige brandsår på bagdelen, men han fortsatte ikke desto mindre ufortrødent, selv om det var tydeligt, at han var stærkt forpint.

Normalt skal samtlige masker brændes ved solopgang, da kvinderne ikke må se dem i dagslys, ligesom de ikke må vide, hvem de enkelte dansere er. — Ved en forsigtig men resolut indsats kort før solen stod op og ved uvurderlig

(fortsættes side 52)

En dag med

SKOVFOGED

Sørensen

Tekst og
tegninger
ved MUGGE

»Goddag skovfoged Sørensen. Det er fra »Spejdernes Magasin«, må vi få et lille interview med Dem?»

Skovfoged Sørensen står lidt i døren og tygger på sin pibe.

»Hvad skal nu det til? Nå ja, så kom da indenfor!«

Vi lister med ind i skovfogedens kontor. Her er hyggeligt og meget præget af skov. På væggen bag skrivebordet hænger en hel »knagerække« af opsatser fra råbukke, ved siden af hænger to jagtgeværer og patrontaske. På reolen står en udstoppet musvåge og kigger betænkeligt ned på skrivebordet, der flyder med blanketter, målebøger, tabeller, regnskabsbøger o.s.v. Over sofaen hænger et stort billede med en brølende kronhjort på en skoveng.

»Else —, råber skovfogeden ud af døren. »tre kaffe! vi har fået gæster.«

Vi falder ned i hver sin stol og ser hinanden lidt an.

»Nå«, begynder skovfogeden, »hvis man skriver for meget om skovfogeder i Spejdernes Magasin, så risi-

kerer man vel, at alle spejdere vil være skovfogeder, og det kan nu altså ikke lade sig gøre. For tiden er der vel næppe brug for mere end 10 nye skovfogeder om året, men der bliver uddannet ca. 30, så der er i forvejen et godt overskud.«

Fru Sørensen kommer ind med kaffen, og vi hilser på.

»Hvor lang tid tager så uddannelsen?»

»Normalt begynder man med realeksamen, og derefter tager det 4 år. Det meste af tiden arbejder man i skoven for at lære alle arbejdsområderne grundigt, men samtidig skal man have noget boglig lærdom om skovdyrkning, redskaber, arbejdslære og regnskab. Når man så er færdig med uddannelsen, må man som regel i en længere årrække være assistent hos en skovfoged, før man selv bliver skovfoged — hvis man altså overhovedet bliver det.«

»Hvad gør så alle dem, der ikke bliver det?»

»Tja, nogle rejser udenlands, hvor der er en del at gøre for raske skovfolk, andre går over i træindustrien,

hvor der også er brug for en del skovfolk, og endelig er der nogle, der bliver »evighedsassistenter«.

»Alle drenge forestiller sig jo, at det må være dejligt at være skovfoged — det er naturligvis derfor, at så mange tager uddannelsen.«

»Ja, men mange af dem forestiller sig sikkert noget andet end det, det virkelig er. Prøv engang at se på mit skrivebord! Papir, papir og atter papir. Der er meget kontorarbejde — dels regnskab med hvad skovarbejdere laver og tjener, dels udregning af vedmasser og skrivning af målelister, dels regnskab med salg af brænde, lægter o. s. v. Næh, hvis man tror, at en skovfoged dasker rundt i skoven fra morgen til aften med bæsse på nakken, så tror man fejl. I skoven har jeg for tiden 8 arbejdere at se til, tilrettelægge deres arbejde og måle det op bagefter — men det er ikke let at forklare alt det her henover kaffekoppen. Kom med ud i skoven, så skal I bare se!«

Vi følger skovfogeden ud i gangen, hvor han først hopper ned i gummistøvlerne, så tager han tasken med målebøger, blyanter m.m.

og endelig råber han ud i køkkenet, at han tager i skoven og kommer hjem om et par timer. Så over i ladden og hente cyklen, et målebånd, en nummerhammer og en klup til at måle træernes diameter med. Det hele bliver stablet på cyklen, og så går det for fulde sejl ind i skoven.

»Vi skal først over i Præstevænget og se til Oluf Hansen. Han er ved at skove lægter« siger skovfogeden. Præstevænget ligger et godt stykke fra skovfogedstedet. Undervejs kommer vi gennem et moseareal, og pludselig flyver en ret stor fugl med et meget langt næb op lige ved siden af vejen.

»Det var en skovsneppe«, siger skovfogeden, »jeg har set snipper på dette sted mange gange i foråret, navnlig om morgenen og aftenen, og det er netop de tider, hvor den ynglende hun flyver sin »indkøbstur«, så jeg har hende stærkt mistænkt for at yngle her. Det er ellers noget af en sjældenhed — der er kun nogle få hundrede ynglende par her i landet.«

Oluf Hansen er i fuld gang med at tynde ud i en ung granbevoksning, og langs vejsporet ligger allerede en del bunker stager og lægter sorteret efter størrelse. Skovfogeden og Oluf Hansen hilser på hinanden med et par bemærkninger om vejret.

»Man skal være glad for det, så længe man kan trække det —!« siger Oluf, og så går man i fællesskab igang med at nummerere bunkerne og skrive dem ind i lommebogen.

»Når du er færdig, så tag ned i

afdeling 34 og begynd at rense den store grøft op, der har stået lidt rigeligt med vand i foråret!« siger skovfogeden til slut, og med en hilsen til kasketten forlader vi valpladsen.

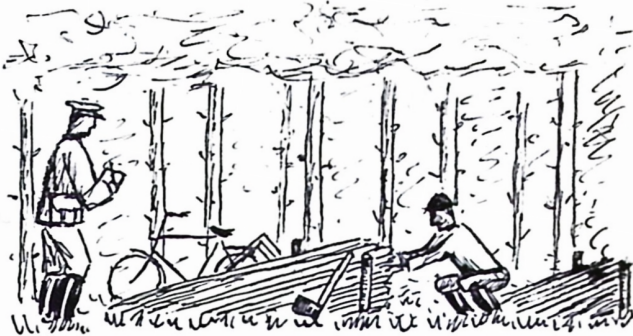
Vi kører op over Rævebakken og ned i Maglemosen, hvor Simon og Valdemar er ved at sætte vildthegn om en nyplantning med lærketræer.

»Rådyrene her på kanten elsker lærketræer, så vi er desværre nødt til at sætte de dyre hegn, når vi laver lærkekulturer.«

Vi hilser på de to arbejdere, der er ved at stampe en hegnsstolpe fast i jorden. Den er af lærketræ, og den ene ende er stoppet ned i et godt, dybt hul i jorden. Mens den ene hælder jord ned, stamper den anden med en stang jorden fast for hver skovfuld. Selve hegnet er af galvaniseret tråd i firkantede masker, store foroven, små forneden.

»Det skrider jo fint,« siger skovfogeden efter at have inspiceret hegnet, »husk nu vi skal have et led i hver ende af nordsporet og en stente i hjørnet ved Ellemosen.«

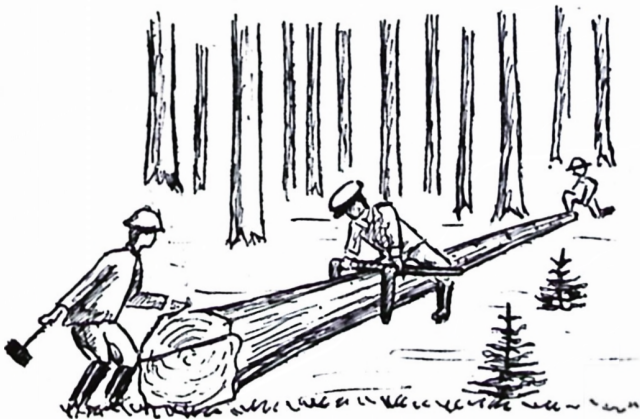
Vi hilser af og kører videre gennem skoven og møder inden længe Jens Sørensen og Thorvald. De er med hver sin skovl igang med at grave »vejkasse«, d.v.s. en ca. 20 cm dyb forsænkning i hele vejens bredde. Heri skal bagefter lægges først store sten, så små sten ovenpå, og sidst et lag grus, og efter gentagne køreture med en tromle får man på denne måde en udmær-

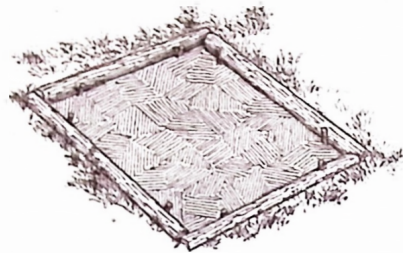
ket bilfast skovvej. Man går sammen lidt op og ned ad den nye vej og drøfter sagerne. Man bliver enige om at lægge cementrør i overkørselen ved hovedgrøften og lave en vandhæk foran til at opfange kviste og blade. Man aftaler at bestille vognmanden med sten til at begynde kørselen næste dag, og at man skal have en stor flækhammer parat til at smadre de største, hvis de er for voldsomme. Iøvrigt har skovfogeden en længere snak med Thorvald, hvis kone lige er kommet på hospitalet, og så skal man jo høre, hvordan det går.

Turen fortsætter til en stor granbevoksning, hvor Iversen og Bundgård er igang med at skove store træer. Motorsaven drøner gennem skoven, og en stor stamme brager til jorden, netop som vi står af cyklerne. Rundt omkring på skovbunden ligger allerede en del store stammer, og nu begynder et større opmålingsarbejde. Iversen og Bundgård tager i hver sin ende af målebåndet, og Iversen tager nummerhammeren i den anden hånd. Skovfoged Sørensen tagen kluppen i hånden, målebogen under armen og blyanten i munden — og så starter man ved den første stamme. Bund-

gård råber længden, Iversen slår nummeret ind i rodenden, skovfogeden måler diameteren på midten og skriver det hele ind i målebogen. Samtidig bedømmer han stammens kvalitet og noterer, om den kan bruges til piloteringspæl, skrælletræ til finer, ledningsmast eller savværkstøm-
(forts. side 52)

1.
DE GRUNDLÆGGENDE
LEJRARBEJDER
BESNØRINGER

I denne og en følgende artikel vil vi fortælle jer lidt om lejrarbejds-teknik og om nogle enkelte lejrarbejder. Det er ikke sikkert, at vores metode er den eneste rigtige, men vi har gennem mange år brugt denne form, og vi har altid haft glæde af den.

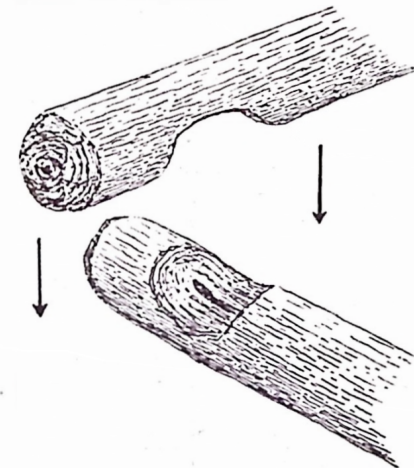
Det væsentligste i en spejderlejr er nok bålpladsen. De øvrige ting kan man i en snæver vending klare sig foruden, men bålpladsen er uundværlig. Derfor er det vigtigt at vide, hvor på lejrpladsen en bålplads skal anbringes, og hvordan den skal laves. Man må altid sigte på at få bålpladsen lagt så hensigtsmæssigt som muligt. Hvem ville drømme om at grave den inde ved bardunerne på teltet, således at disse ville blive svedet, hver gang man havde varme på bålet? Eller hvem kunne tænke sig at anbrin-

Læg mærke til indhugget.

BÅLPLADSEN

Bålpladsen kan være af varierende størrelse, alt efter patruljens behov og lejrens varighed; men den skal dog altid være så stor, at indramningen ikke bliver antændt ved den største bålstørrelse. Indramningen skal laves af gode og tykke kævler og være hævet en anelse op over jordoverfladen, således at man ikke træder græskanten i stykker, når man under madlavningen går eller står omkring bålet. Når man graver græstørvne op, skal man ikke tage større tørv, end at de kan hænge sammen, mens

ge den klods op ad køkkenbordet, således at maden bliver fyldt med aske? Nej, den skal anbringes så tilpas langt fra teltet, at gnister og røg ikke kan nå dette, og så langt væk fra køkkenbordet, at kokken er fri for at blive røgforgiftet, hver gang han laver mad. Til gengæld skal huggeplads og brændeskjul være tilpas nær bålet, således at man ikke skal forslæbe sig, når der transporteres brænde fra huggeplads til bålplads.

man bærer dem hen i skyggen. Græstørvne skal anbringes på et sted, hvor man ikke kan komme til at træde dem i stykker; men selv om man har sørget for dette, bør de altid indhegnes, således at alle kan se, at her ligger der græstørv og her skal man ikke træde.

HUGGEPLADSEN

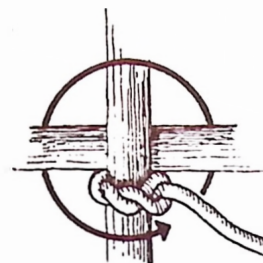
For huggepladsen gælder de samme regler som for bålpladsen, kun bør man her afskærme på de tre sider med et granrisgærde i $\frac{3}{4}$ meters højde. Herved undgår man, at huggespånere flyver ud over hele lejrpladsen; man kan nøjes med at samle dem op een gang om dagen og brænde dem på bålet.

AFFALDSHULLET

Affaldshullet skal anbringes tilpas diskret og afsides for selve lejren, og bør være mindst $1\frac{1}{2}$ spade-

GÅR DET I FISK FOR DIG?

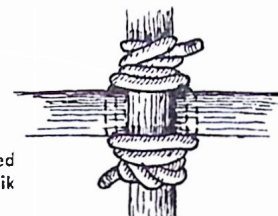
Så læs denne artikel! Instruktionsserie om lejrarbejder

Start med tømmerstik

Vinkelbesnøring

Slut med dobbelt halvstik

Start

Almindelig (simpel) besnøring

Færdig

Alle besnøringer begynder med et tømmerstik og slutter med et dobbelt halvstik. Besnøringen strammes hårdt til for hver tur. På tegningerne kan I se, hvilke besnøringer man får brug for, og hvordan de laves. Endelig kan I på tegningen af lejrboardet se, hvordan man gør et sådant bord virkelig solidt. Man skal sætte lægterne fra hjørne til hjørne. Herved kommer bordet til at bestå af en række trekanter, og det stiver det meget af; det kan ikke rokke.

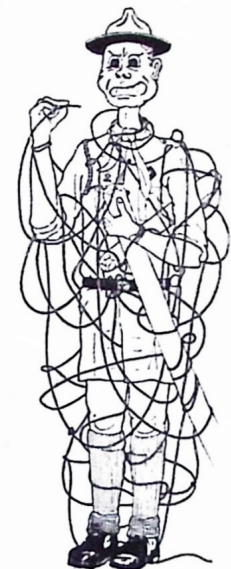

Så solidt skal det gøres.

For at det færdige lejrarbejde skal blive virkelig pænt at se på, runder man alle ender af med en dolk. Det tjener også det praktiske formål, at man ikke river sig på flossede grenender.

I næste artikel skal vi fortælle om nogle enkelte lejrarbejder, som vi har lavet i en sommerlejr. Vi ønsker jer god fornøjelse med at prøve disse ting.

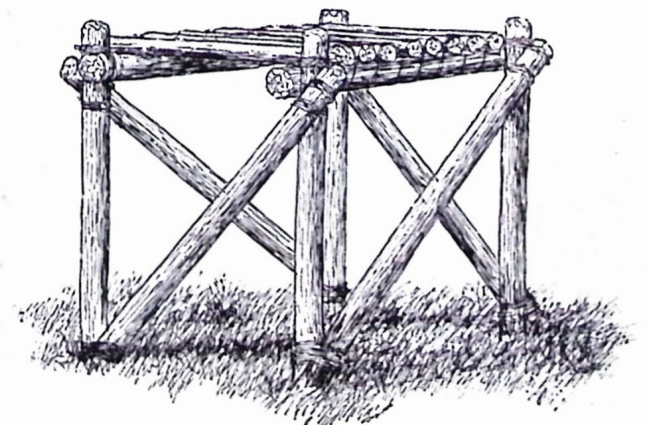
Uglernc.

BESNØRINGER

Inden man besnører et lejrarbejde, hvad enten det er et køkkenbord, et brændeskjul eller noget helt tredje, skal man hugge og snitte lægterne til, således at de passer ind i hinanden på det sted, hvor besnøringen laves. Så skrider besnøringen ikke, og lægterne kan ikke rulle i forhold til hinanden, når besnøringen er lagt.

Et pragtfuldt lejrboard. Lægterne går fra hjørne til hjørne hvorved der opnås den bedst mulige afstivning. Alle ender er til sidst rundede af med en dolk.

En dag med skovfoged Sørensen (fortsat fra side 49)

mer. Efter opmålingen af alle stammerne går de to arbejdere i gang med fældningen igen, medens skovfoged Sørensen går resten af bevoksningen igennem med sin ridsekniv og sætter mærke i barken på træer, som skal fældes.

»Så mangler vi kun at se til Oscar Sørensen i planteskolen,« siger skovfoged Sørensen, da han er færdig, og pakker alle sine sager sammen på cyklen.

Planteskolen ligger ved et gammelt skovløbersted med skov til alle sider. Oscar Sørensen er i fuld gang med at rense i prikledene. Det foregår med traktor og noget, der ligner en almindelig radrenser til roer. De små planter står i snorlige rækker nøjagtigt afpasset efter traktorens hjul. Skovfogeden og Oscar udveksler et par ord, og skovfogeden slår et slag ned over planteskolen for at tage et overblik over situationen.

»Der skal snart sprøjtes ukrudt på gangene, frøbedene trænger til lugning, ædelgranerne har desværre fået forårsfrost, men de ser alligevel ud til at komme sig. Egene er begyndt at få meldug på bladene, så vi må hellere se efter, om vi har mere svovlpudder fra i fjor...«

Så slutter rundturen igen ved skovfogedstedet. På gårdspladsen

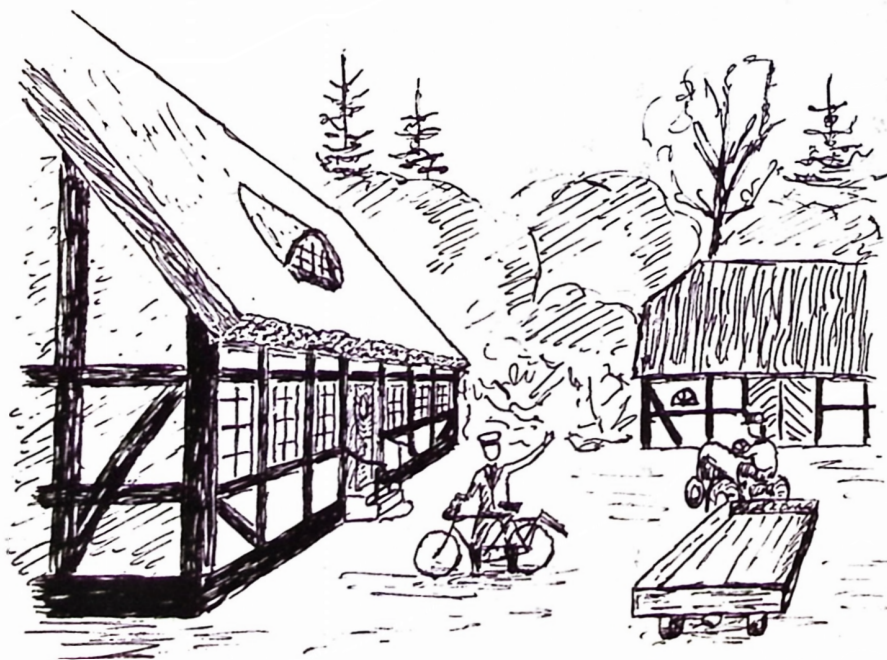
står husmand Poulsen fra Kirkerup og venter. Han skulle gerne have 10 rummeter bøgeknippel og en bunke rafter med hjem på vognen.

Vi tager derfor skyndsomt afsked med skovfogeden og takker for i dag.

Inden skovfogeden forsvinder med Poulsen, når han dog lige følgende bemærkning til afsked:

»Lad nu være at skrive i jeres spejderblad på en sådan måde, at alle drengene vil være skovfogeder. Der er verdens bedste job, men der er pinedød ikke plads til så mange!!«

Mugge.

NOONA DAN (fortsat fra side 47).

hjælp fra tolk og luluai lykkedes det os ikke alene at få taget fotografier af samtlige 18 dansere, men også at købe ikke mindre end 12 masker til museerne hjemme, så vi har alle typer repræsenteret.

Solidt bundet til to 5 m lange bambusstave og betroet til fire særligt kraftige bærere nåede dansestave og masker ubeskadigede den lange vej ned til kysten, selv om der undervejs var mange dramatiske episoder i det vanskelige og bjergrige terræn.

Spyddanserne præsenterer sig for orkestret inden rundansen begynder

Indsamling af etnografiske genstande og optegnelser vedrørende skikke, ritualer o.s.v. hos Baining-folket er tilsyneladende på høje tid. Omkring de fleste landsbyer i højlandet er den dyrkelige jord aldeles udpint, og bl. a. af denne grund ønsker myndighederne, at landsbyerne skal flyttes ned til kysten. Flere landsbyer er allerede forladt og afbrændt, og inden længe kommer turen utvivlsomt også til Yalom. Hermed vil det, der er tilbage af dette folks oprindelige kultur gå uuhjælpelig tabt. Derfor er det af betydning, at der handles, hvor der er mulighed for det, før det er uigenkaldeligt for sent.

AF STEFF

PÅ FORÅRSTUR i „Kirkeland“

mur. Du vil nå et tal mellem 1000 og 2000, og så skal du tænke på, at disse sten er hugget til ved hjælp af en spidshammer, og alligevel er de så glatte og regelmæssige.

De gamle kirkers mure er meget tykke, op til halvanden meter. De består af en ydermur og en indermur, mellem dem er der håndsten og mørtel og måske trærester fra den oprindelige trækirke. Du skal kigge efter særprægede sten (f. eks. med skakbræt-mønster), eller fint tilhugne søjler og overliggere og små rundbuede vinduer, der måske er muret til.

Froslev kirke på Mors. Den ældste del af kirken er skib og kor, bygget af granit-kvadere i den romanske periode. Våbenhus og tårn er gotiske. Læg mærke til glømhullerne i tårnet, de er flodbuede, en form man ofte træffer i gotiske vinduer og døre.

(Nationalmuseet. fot.)

Du skal lægge mærke til, at sten ikke er grå og kedelige. Kirkernes kampestenmure spiller i mange skønne farver. Stenmestrene har ofte sat stenene sammen med sikker sans for farvevirkningen.

Du ved, at de fleste kirkers længderetning er øst—vest. Når du har konstateret det, kan du jo finde ud af, om det er kvindedøren på nord-siden eller mandsdøren mod syd, der i dag bruges som indgang.

Når du står inde i kirken, så tænk den fri for alt inventar; så kan du nok se, at det store rum, som vi kalder skibet, er en kongshal, og at det mindre rum, som vi kalder koret, og som ligger mod øst, bag den smukke triumfbue, er høj-sædepladsen for himmelkongen.

I århundredernes løb er de fleste

Den danske skov har fuglesang og kysten lyd af hav.
Der mangled dog en tredje klang, hvis kirkeklokken tav.

kirker undergået mange forandringer, men kernen i dem er den samme.

Man lærte at lave mursten. Foruden at man — især i byerne — byggede en del murstenskirker, lavede man tilbygninger og ombygninger på de gamle landsbykirker. Det sker i tiden omkr. 1250 til omkr. 1500. De fik våbenhus, måske også et tårn, som kunne bruges som tilflugtsrum i krigstider.

Indvendig afløstes træloftet måske af hvælvinger og søjler, væggene blev måske pudse, så man kunne smykke dem med kalkmalerier. Man fik større vinduer, som oftest i sydsiden.

Også byggestilen ændredes. Den

runde bue, som vi kalder romansk, afløses af den spidse, som vi kalder gotisk.

De følgende århundredes spor op til vor egen tid skal du i det store og hele finde i inventaret: stolerader, prædikestole, altertavler, orgler o.s.v.

Op husk så:

En kirke er jo ikke et museum eller et stykke historie. Den er i levende brug. Den står og fortæller om den Gud, som er vor Fader. Kommer du i den til gudstjeneste i denne fastetid, vil du få at høre om den kamp mod det onde, som Jesus kæmpede for os, så at det giver mening at sige: jeg forsager djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen.

Næste gang fortsætter vi turen.

I har sikkert på turneringer og ture fået opgaven: »tegn en kortskitse af terrænet her.«

Resultaterne bliver som oftest — skal vi sige — mindre gode. Vil man nemlig tegne kort, kræver det: Tid, omhu samt få, men rigtige, — redskaber.

Der behøves:

Stativ med 3 ben. Det skal være så kraftigt som muligt. Et fotostativ er for spinkelt. Få fat i et kinostativ.

Kuglehoved som passer til stativet.

Målebord, d.v.s. den firkantede plade, vi arbejder på. Den laves af $\frac{3}{4}$ —1" møbelplade, siderne ca. 30 cm lange. På undersiden fastgøres på midten en møtrik, der passer til gevindet på kuglehovedet. Møtrikken kan f. eks. svejdes på en metalplade, i hvis kanter der bores små huller, således at den kan skrues på målebordet med små skruer.

Sigteapparat, som vi laver af en kraftig liste, ca. 30 cm lang. Den ene langside hævler vi skråt af (se tegningen). *Kun den ene side.* I hver ende af listen banker vi en knap-penål vinkelret i listen.

Tegnepapir. Brug kraftigt, glat tegnepapir. Smør papirkanten med lim og anbring det på målebordet.

Desuden skal fremskaffes:

Waterpas, målebånd (10 eller 20

meter), nogle små rafter, målestok (lineal), stikpasser og en spids hård blyant samt kompas.

Vi tænker os nu, at vort terræn ser ud som vist på side 55.

Der skal vælges 2 udgangspunkter, A og B, og mindst et tredje punkt ude i terrænet, (C).

A og B vælges med fordel langs en vej. Vi markerer de to punkter med to af rafterne, — sørg for at disse bliver sat lodret i jorden. Derpå måler vi med målebåndet afstanden mellem dem.

Før vi kan gå videre, må vi have valgt vor målestok til kortet. Jeg

rer bordet. Dennegang lægger vi linealkanten an til b — a og drejer pladen, indtil vi ser raften i A i vort sigteapparat.

I B sigter vi til alle de samme punkter, som vi gjorde i A. Det er nu ikke sikkert, at vi kan se dem alle. Skriv bogstav på linierne. Hvor sigtelinier med samme bogstav skærer hinanden, ligger det pågældende punkt. Ved at stille op i C, som er blevet fastlagt, kan vi måle videre, enten til nye punkter eller til punkter, som vi ikke kunne se i B.

Når I mener, at alle punkter er bestemt, skal vi til at tegne kortet.

Ligger der et hus på vort område, må vi ikke fastlægge det ved at lægge et punkt i hver ende af huset og så sige: »Nu har vi det hus«, husk endelig på, at ligegyldigt hvor

Lav jeres eget

MÅLEBORDSBLAD

over troppens lejrplads

Tekst og tegninger: SKIPPER

foreslår 1:1.000 (1 cm = 10 m). Vi sætter en prik på tegnepapiret og skriver a. Tænk jer godt om: der skal være plads til hele lejren på papiret. Er afstanden mellem A og B 100 meter, ligger b altså 10 cm fra a. — Marker b. Tænk. Træk en linie gennem a og b.

Nu kan målingen begynde.

Vi sætter vort udstyr op over A. Pas på ikke at anbringe pladen for højt, ca. 120 cm over jorden. Målebordet skal være vandret, hertil bruges waterpasset. Når det er i orden, skal målebordet orienteres. Vi anbringer vort sigteapparat på bordet, således at linealkanten går nøjagtigt gennem a og b, og drejer derpå pladen, indtil vort sigte rammer raften i B. Nu er målebordet orienteret.

Vi lægger nu sigteapparatet an til a og sigter til C. Tegn *forsigtigt* en linie langs linealkanten. Udnyt hele linealens længde og skriv c på linien. Sigt derpå på nøjagtig samme måde til andre terrængenstande. Når vi mener, at vi er færdige i A, pakker vi sammen, går hen i B, stiller op, stiller vandret og oriente-

stor omhu vi har udvist ved målingen, er vore punkter behæftede med fejl.

I tilfældet med huset stiller vi os på en vej eller ved en grøft nøjagtig i husets forlængelse. Vi måler så afstanden (skridt eller målebånd) til et kendt punkt på vejen eller ved grøften. Afsæt denne på kortet og forbind det fundne punkt med det punkt, vi har ved huset. På denne måde er husets retning fastlagt.

Udnyt »flugtlinierne«, så vil I få en fin indbyrdes nøjagtighed mellem kortets detaljer. (Se tegningen).

Nordretningen tegner vi ind med vort kompas. Stil det på 360° ÷ misvisningen, anbring det på den orienterede måleplade, få kompasnålen til at spille, træk en linie langs kompaslinealen: N—S er fastlagt.

Højdekurver? Det kan vi godt lave, men det tror jeg, vi gemmer til en anden gang.

Der findes mange andre metoder, I kan anvende. Dette er blot en. Se f. eks. i »Skovmandsbogen«, side 40—42. (Den fås på Depotet).

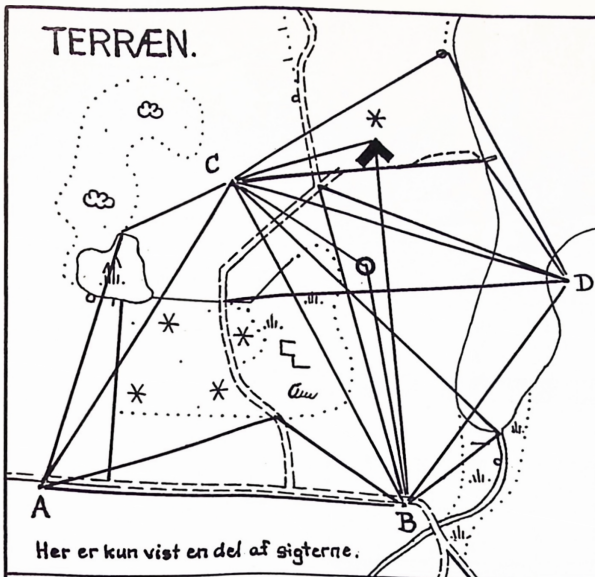

Mørbrad med æbler og svedsker på pind.

(Pinden afbarkes og gennemvarmes. Den må ikke være for kraftig).

Mørbraden bankes godt ud. Ituskarne æbler og nogle svedsker lægges på. Mørbraden med fyld lægges nu udenom pinden og lukkes med nogle små træsplinter. Det gennemsteges under stadig drejning af pinden, over et svagt glødebål.

TERRÆN.

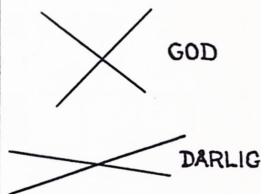

Her er kun vist en del af sigterne.

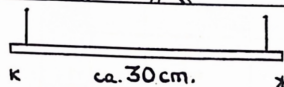
OPSTILLING.

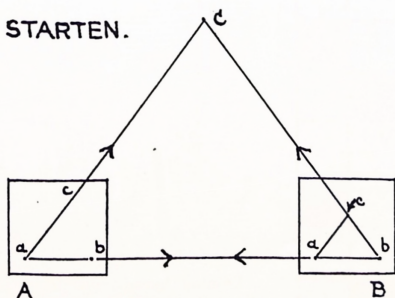
SIGTELINIERS SKÆRING.

Sigteapparatet.

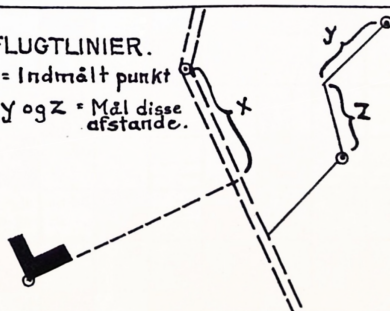

STARTEN.

FLUGTLINIER.

⊙ = Indmålt punkt
x, y og z = Mål disse afstande.

NB!

STORE BOGST. : Punkter i
terrænet.

små bogstaver : Punkter på kor-
tet.

s

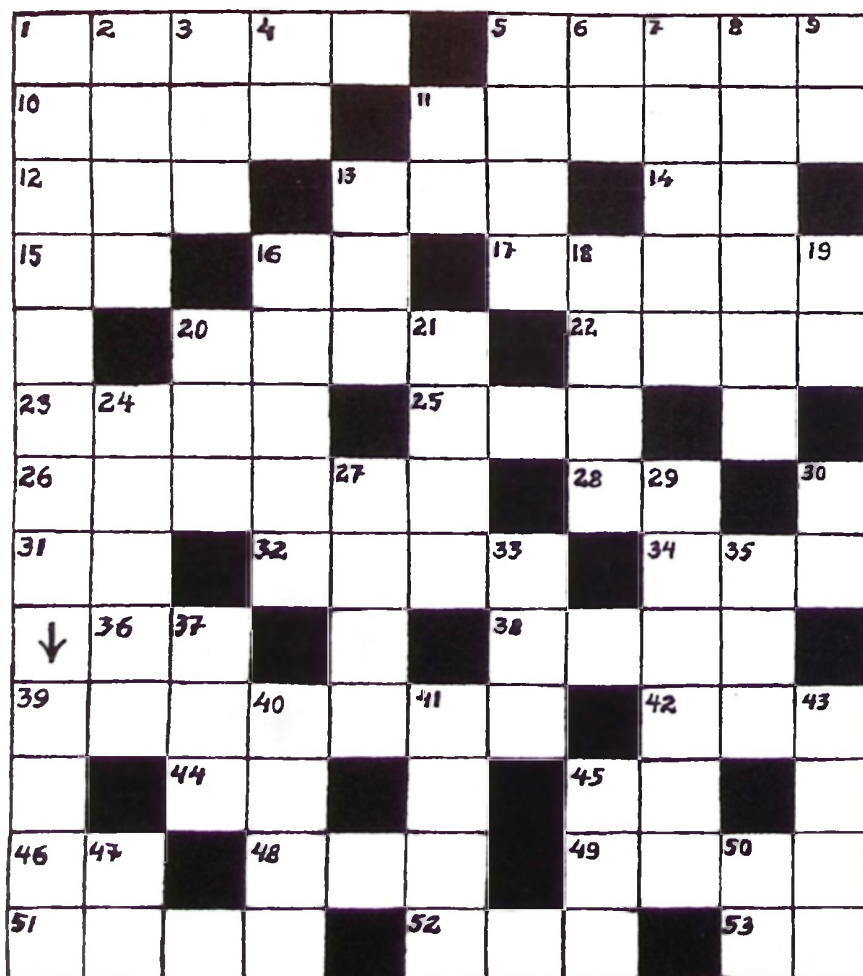

Jacala, 10 Odense.
Puma, 1. Ballerup, Bighana
flok.

Månedens 30 km vandringer
14 ulve fra 1. og 2. Nordborg.
12 ulve fra 10. Odense.

ULVE KRYDS OG TVÆRS

VANDRET

1. Frugt
5. Bjergulv
10. Stedord
11. Slid
12. Løfte
13. Glad
14. Tal
15. Tone
16. Række
17. Born
20. By
22. Anmodet
23. Alter
25. Larm
26. Legemsdele
28. Opdagede
31. Titel
32. Underlig
34. Frels
36. Nær
38. Gås
39. Bly
42. Pigenavn
44. Vægt
45. Tone
46. Mas
49. Vandt
49. Biord
51. Kamp
52. Hast
53. Dyr

LODRET

1. Spejderchef
2. Forbi
3. Dristighed
4. Mærke
5. Bi-del
6. Drengenavn
7. Pæne
8. Udførte
9. Spids
11. Skramme
13. Fornem
16. Beholder
18. Bornholmers
19. Kendeord
20. Biord
21. Gnave
24. Stakit
27. Cykeldele
29. Sommer
30. Forbandelse
33. Friske
35. Have
37. Beklag
40. Personligt
41. Desmerdyr
43. Flod
45. Skimmel
47. Ri
50. Kort

Løsning indsendes til Spejdernes Magasin, (adresse: J. Tvergaard, Øster Søgade 112, 1., København Ø.).

Hvis din løsning er fremme inden den 20. marts 1963 (og hvis den ellers er rigtig), deltager du i lodtrækningen om en præmie. Resultatet bekendtgøres i maj nummeret af Magasinet.

Handsken er kastet

Fra Nørrejydske division har vi modtaget følgende, der er svar på udfordringen fra Frederiksborg Amts division. Det er skrevet af Kala Nag, der er fra Kong Hans flok, Aalborg kolonne.

Julemøde december 196.

Vi mødte på Spejderborgen kl. 19, og lidt efter blev der kaldt ind. Troppen havde pyntet bordene. Så blev der ro, og vi sang en sang, og så blev der samlet penge ind.

Derefter havde vi en konkurrence, der gik ud på, at der kom fire op, to spejdere og to ulveunger, og de fik hver en snor med en fløde-karamel. Så var det med at få den op i munden uden at røre den med hænderne. Bagefter sang vi endnu en sang, og så havde vi en leg med fire spejdere og fire ulve. To af

dem, en spejder og en ulveunge skulle være sammen; de skulle have en appelsin på hovedet og så danse rundt. Efter at have sunget en sang til, prøvede vi endnu en konkurrence, som gik ud på, at der kom to spejdere og to ulve op, som fik hvert et æble, en krone og et stykke karton. Æblet skulle de have mellem benene og kronen i øjet, og kartonen skulle de holde på hovedet, mens de gik rundt om en stol.

Bagefter fik vi pølser og sodavand.

Kala Nag.

På Nørrejydske divisions vegne kaster Kala Nag herefter handsken videre til Odense division.

Vi håber snarest at kunne bringe svaret fra Odense, i form af en lille beretning fra et eller andet flokarangement.

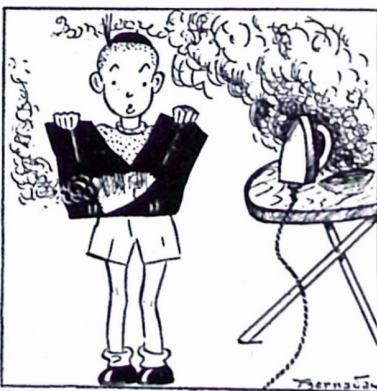
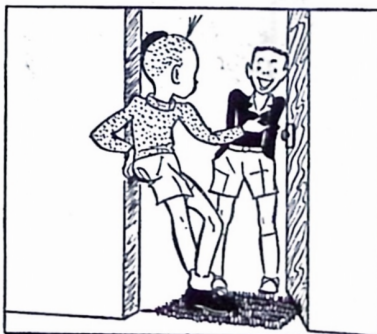
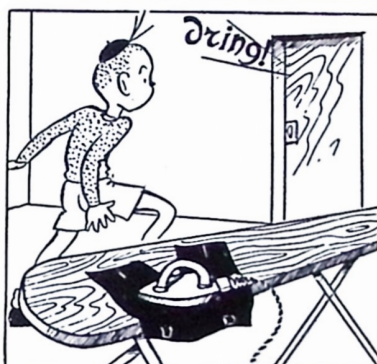
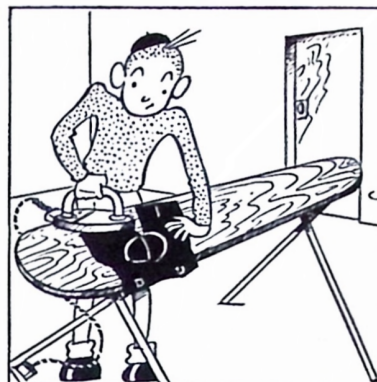
LYT HER, OH ULVE!

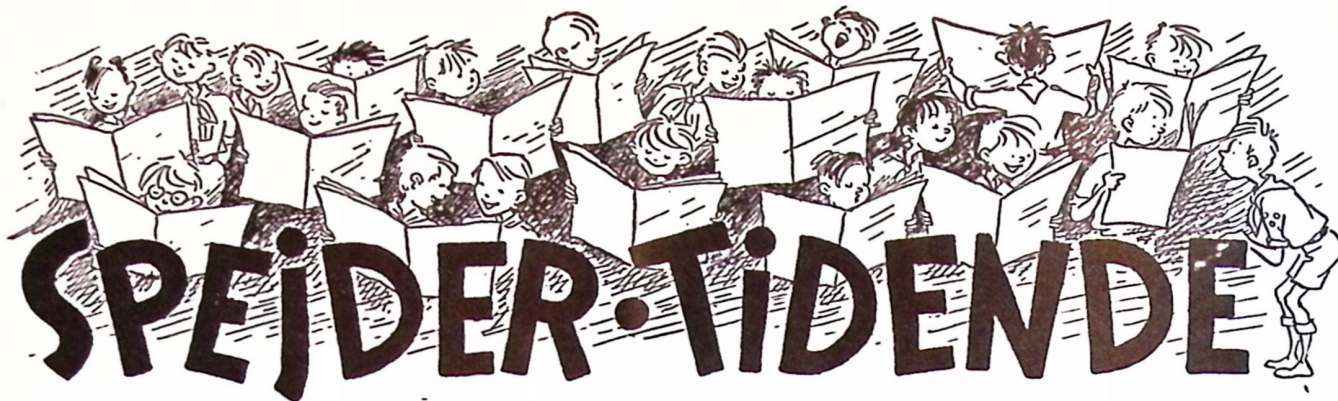
De lyse tider stunder til, og snart kommer lunheden i luften tilbage. Nu begynder stammens ulve så småt at strejfe rundt i junglen uden dog at komme altfor langt bort fra hulen.

Husker I, oh ulve, kampen mellem dholerne, de røde hunde fra Dekan, og Seeoneestammens ulve? Det var en god jagt, og Kaa, den gamle, kloge kvælerslange, havde sin andel i sejren. Kaa's hjælpsomhed og klogskab, da Mowgli bad om råd, var stor, og sammen gav de sig tid til at drøfte planerne for kampen, for som Kaa sagde: »Det var hastværk, der dræbte den gule slange, der åd solen!«

Ulve, hjælpsomhed og omtanke er gode ting at have, når man færdes vidt omkring. Se eder vel for, oh ulve, at I ej træder ved siden af jeres spor — hjælp de unge ulve og de, der trænger til det, og tænk nøje efter, før I handler, da vil I få en god jagt! Kim.

Hvorfor den franske ulveunge ikke kom til møde

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Sølvkorset for livredning.

Den 17-årige spejder Asger Krejsler i Thøger Larsens trop, Lemvig, har fået tildelt korpsets sølvkors for livredning, fordi han sidste sommer reddede en 8-årig dreng fra at drukne i Lemvig havn. Den lille dreng faldt i vandet med sin cykel; — nogle andre drenge så det, men var for små til at tænke på at løbe efter hjælp. Da kom Asger forbi, og da han blev klar over, hvad der var sket, sprang han resolut i havnen og fik fat på drengen. Han måtte svømme rundt med ham og holde ham oppe, idet han ikke kunne komme op fra havnebassinet med den livløse dreng. Da børnene på kajen stadig bare stod og kiggede, måtte Asger til sidst nærmest true dem til at løbe efter hjælp. De fik så fat i en fisker og drengen kom op.

Asger gjorde selv ikke nogen større blæst ud af begivenheden, og den blev faktisk først kendt i Lemvig, da bladene en skønne dag bragte meddelelse om, at Asger havde fået en belønning fra Carnegie-fonden på 400 kr. som påskønnelse. — Til denne offentlige anerkendelse har korpset nu føjet sølvkorset, fordi Asger gennem sin handling viste, at han »var beredt«.

Wig-Wam.

Tropsbladet fra Højbjerg Skaade trop slår til lyd for patruljevis påsketure i hytte, men råder samtidig til at sig om efter ledige hytter i god tid. Sluttelig tilføjer man:

»— det var måske en ide at cykle eller gå ud til den valgte hytte i stedet for at køre i bil .... Især hvis PF'erne ikke har kørekort!!!«

Nyt spejderorkester

Skarridsholmstroppen under Det Danske Pigespejderkorps og Dronning Margrethes trop, DDS, i Jyderup har været fælles om at starte et spejderorkester. Pigerne har anskaffet 3 trommer og drengene 10 piccolofløjter og signalhorn. Sene-re, når man har arbejdet lidt længere, vil man forsøge at udvide orkestret yderligere, så man rigtig kan sætte kolorit på Jyderups spejderarrangementer.

Vidste du .....

at en spejder lægger sit tøj ordentligt sammen på lejr? Det står i alt fald i Flokførerhåndbogen side 103.

(fra »Ugleskriget«, 1. Sundby).

Augustenborg spejder-nes flotte nye hus, som var omtalt i »Magasinet« februar nummer.

Tropsførere på hård tur.

Tropsførere, -assistenter og skovmænd fra de tre Sønderborg troppe har været igennem en hård tårn, idet de har deltaget i »Jægerkorpsets optagelsesprøve«, et orienteringsløb der var arrangeret af et par af byens patruljeførere. Der var mange forskelligartede opgaver, såsom kompasgang, konstruktion af et apparat til jernbanesabotage, og bygning af en flåde ved hjælp af to olietønder (den skulle bruges til at hente en melding på en udlagt fiskerbøje langt ude i vandet. Det kom ikke alle tørskoede fra). Der forlyder ikke noget om, hvor mange af byens spejderførere, der her efter blev optaget i Jægerkorpset.

Tak fra 1. Charlottenlund.

Natten mellem den 22. og 23. januar, brændte vort troppshus »Cathedralen« ned til grunden. Alt indboet, materiellet og alle vore mange ældgamle trofæer og klenodier brændte totalt.

Efter et sådant chock er det en virkelig glæde at blive ringet op af, blandt andre, en kun fire måneder gammel trop i Måløv, der havde hørt om det skete og nu ville vise deres deltagelse ved at skænke os noget lejrmateriel, skønt de selv havde hårdt brug for pengene. Der skal her lyde en dybfølt tak for deltagelsen og for dette virkelige eksempel på den rette spejderånd. — Tak!

1. Charlottenlund.
trop og flok.

Ridderligheden er endnu ikke uddød.

Under ovenstående overskrift bragte »Aalborg Stiftstidende« for nogen tid siden en omtale af en

DU E DAVDE TIL TÆRES SIDEN

RIDDERE

1. Kage
PF Ole Steensen
1. Fåborg
Jan Møller-Pedersen
2. Ordrup
SM Bent Schubart
- Hadsund trop
PF Torben Justesen
PF Hans Støvring
3. Odense
PF Lars Størmosen
PA Peter Henning Skrå
PF Claus Hallo
PF Niels Mengel
SM Paul Erik Pedersen
- Storstrømstroppen
PF Gert Christoffersen
4. Esbjerg
PF Leif Frederiksen
- Chr. II, Nyborg
PF Niels Heegaard Sørensen
PF Preben Jacobsen

VÆBBERE

1. Assens
PF Bjarne Jensen
PA Torben Sørensen
Jørgen Hansen
Christian Ottosen
1. Nakskov
PA Jørgen Randrup
Finn Hågensen
1. Riiskov, Århus
Ole Gøthwald
Hans Peter Christensen
Peter Davidsen
Torben Jøger
- Muskatarerne, Vejle
Lars Skou
- Vitus Baring, Horsens
PF Sven Kirstein
PF Peter Landrock
PA Jens Brock-Christensen

- Frie Fugle, København
PF Kim Jensen
1. Kage
PA Svend Erik Jørgensen
Jens Erik Larsen
  3. Odense
PA Morten Nonved
Hadsund trop
PF Axel Ravn
  2. Ordrup
PA Hans Christian Illum
  1. Fåborg
Hans Erik Hansen
Poul Hildebrandt
  - Chr. II, Nyborg
Lars Clemmensen
Anders Green Hansen
PA Thorkild Sørensen

1. KL. SPEJDERE

- Claus Nar, Farum
Lars Enemark
PF Hans-Erik Hansen
Johan Rantzau, Ålborg
PF Erik V. Sørensen
Sct. John, København
PF Leif Nielsen
1. Fåborg
Jan Møller-Pedersen
  1. Assens
PA Carsten Nielsen
  - Hadsund trop
PA Peter Moeskjær
  - Muskatarerne, Vejle
SM Troels Andreassen
SM Erik Lauritzen
SM Jens Jørgen Kier
Poul Snørgård
Mogens Hansen
Lars Skou
  1. Nakskov
Finn Hågensen
  - Chr. II, Nyborg
PA Henning Pedersen
Lars Clemmensen
Niels Green Hansen
- Redaktionen sluttet 24. januar.

VANDRINGER

- 100 km
Hadsund trop
PF Hans Støvring
PF Egon Skørback
1. Assens
SM Preben Jensen
PF Bjarne Jensen
  - Frie Fugle, København
PF Philip Jørgensen
PA Casper Raverony
Jannich Jensen
  - Sdr. Omme trop
PF Jess Klixbüll
PF Benny Enggård Jensen
PA Fritz Dahl
  - 90 km
Frie Fugle, København
PF Jan Stegger
Leif Devald
  - 75 km
1. Kage
PF Preben Pedersen
  - Storstrømstroppen
PF Gert Christoffersen
  1. Nordborg
Flemming Juel Jensen
  - 60 km
1. Assens
PA Orla Kristiansen
Jørgen Hansen
  - Claus Nar, Farum
Bjarne Kasberg
  1. Ordrup
PF Peter Valdemar Bagger
PA Eivind Borch Knudsen
Henrik Hoeg Dreyer
Anders Reck-Magnussen

LDIBOR

- Claus Nar, Farum
SM Søren Thiesen
SM Sven Krarup Nielsen

good-turn fra Aalborg. Vi citerer:

»Der gives stadig folk, for hvem ridderlighed er en selvfølgelig ting. Og de findes også blandt de unge i Aalborg.

Fire gentlemen - de er forøvrigt spejdere i »Hardeknuds trop« - stil-

lede onsdag eftermiddag efter endt lektielæsning med spade og skovle udenfor »Skjoldungernes« hytte. Deres kammerater blandt pige-spejderne har vinteren igennem været flittige med at indrette hytten. Blot savnede man et par mandfolk til at gøre det grove arbejde.

Der er fornylig

blevet indlagt vand i hytten, og den nye vandledning skulle kastes til. På mindre end 20 minutter havde de gule spejdere tildækket renden. For deres good-turn fik de en sodavand og tilfredsstillelsen ved at have hjulpet andre.«

KNICKERS

alle med foer

Til ulveunger:

Marineblå smalflet fløjl.

liv	60	63	66	69	72
	35,50	37,50	39,50	41,50	43,50

Til spejdere:

Spejderkhaki smalflet fløjl.

	66	69	72	75	78	vks.
	39,50	41,50	43,50	45,50	47,50	52,50

WILSON-KNICKERS

45 pct. uld og 55 pct. polyester fibre.

	58,00	60,00	62,00	64,00	66,00	78,50

SKIBUKSER

Norsk fabrikat, gabardine, marineblå

	70	72	74
	59,00	61,00	63,00

Spejder-skoen

fornuftigt fodtøj til forårets ture

Svært juchten læder, randsyet med originale »Wibram«-såler

	33	34	35	36
	58,00	60,00	62,00	64,00
	37	38	39	40
	66,00	68,00	70,00	74,00
	41	42	43-47	
	78,00	82,00	86,00	

RIEKER-SKOEN

Prima vesttysk fabrikat med slidstærk profilsål

40-47	98,00

SKISTØVLER

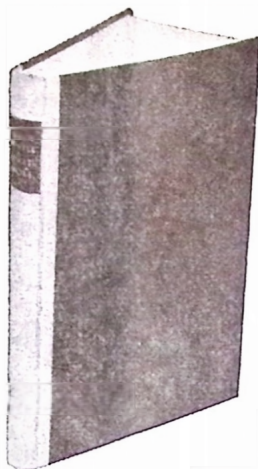
34-36	49,85
37-39	52,85
40-45	55,85

Spejdernes Magasin
Red.: Kontorchef J. Tvergaard
Øster Søgade 112, København Ø. - Øbro 38

Spejdersport
Red.: Lektor Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Begge blades ekspedition: Korpskontoret

Korpskontor
Frydendalsvej 32, V. Telf. VE 3666 - VE 3650
Kontortid: 8-16, Lørdag lukket.

Konfirmationsgaver - og telegrammer

Spejdertelegram »Hornblæser«	0,50
Spejdertelegram »Sct. Georg og dragen«	0,50
Spejdertelegram i mappe med spejderlilje	1,50
»Spejderloven«	
af Roland Philipps	2,50
indb.	4,50
Baden Powell: I LIVETS SKOLE	
Spændende som en roman. 300 sider med 115 tegninger af B-P	indb. 12,50
Bogen om B-P af E. E. Reynolds	7,00
Baden-Powells spejderbog	7,50

Spejderhistorier

Omnibusbog med 21 historier af kendte forfattere, bl. a. B-P .... indb. 17,75

»Ships« 200 billeder i farver af alle forskellige skibstyper - engelsk tekst - format 26x33 cm. .... indb. 14,75

*** GAVEKORT UDSTEDES PÅ ETHVERT BELØB ***

3 i 1 GAVEÆSKE

Håndlygte - pændelampe og teltlygte med 3,5 m ledning i smuk æske, komplet 33,50

HELLESENS »SPOTLIGHT«

Kvalitetslygten af forchromet messing.

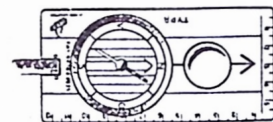
Spejlbeglægt reflektor, solid og driftssikker.

Den har prefocuspære og lev. i smuk kart.

3-cellet stavlygte m. element 15,50

2-cellet stavlygte m. element 12,50

Mindre med 2 uncle elementer 9,85

SILVA-KOMPAS

De vædskofyldte kompasser type 1 og type 3 leveres nu med lup i linealen.

Silva type 3, 5 1/2 x 10 cm med lup .. 19,85

Silva type 1, 6 x 12 1/2 cm med lup .. 38,50

Silva skolekompass uden vædske ... 10,50

Silva type 2, 5 x 10 cm 29,00

Silva type 15, armekompass m. spejl 52,75

Står der tælle på ønskesedlen så har vi nogle gode forslag.

Skovmandstelt som foto 218,00

3-mands-løtvægtstelt 150x150x200 .. 298,00

begge i den fine franske Himalayadug.

Mange andre telte i forskellige kvaliteter.

SOVEPOSER

Krøluld 39,50 43,50 68,00

Acetatfiberfyld 88,00 98,00

Dynelle-Terylene 139,00 149,00

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger